

Susanna Ågren

Meidän tutkimuksen kohdalla niin ei kyllä yhteiskunta kovin hyvin tue. Nythän on puhuttu pitkään niinku nuorten mielenterveyden haasteista, mutta se miten aikuisyhteiskunta puuttuu, niin nehän puuttuu hyvin niinku nuoria kontrolloivalla ja syyllistävällä tavalla.

Esimerkiksi tosi helposti syyllistetään sosiaalista mediaa. Me eri tavalla niinku vastuutetaan ja kontrolloidaan nuoria ja yritetään saada aikuiskeskeisesti hallintaan tää huoli. Mutta sen sijaan, että me kysyttäisiin, puhuttaisiin oikeasti niistä kysymyksistä, mitä aikuisyhteiskunnassa on tehty, jotka on rapauttanut sitä nuorten tulevaisuususkkoa.

Miten me resursoidaan nuorten toimeentuloa? Miten me mahdollistetaan, että jos nuorten työllistyminen on hankalaa, niin miten me mahdollistetaan se, että nuoret tulee toimeen, vaikka he ei saa ensimmäisiä työpaikkoja, että he pystyy itsenäistymään, että he pystyy suunnittelemaan elämänsä pidemmälle, että nämä on kaikki sellaisia aikuisyhteiskunnan tekemiä arvoratkaisuja.

Mutta meidän on helpompi etsiä niistä helpoista ja nopeista, mikä liittyy esimerkiksi somen kieltämiseen, mikä tuo meille ehkä aikuisyhteiskuntana semmoisen olon, että me ollaan tehty jotain, mutta todellisuudessa niitä isompia kysymyksiä, mitä nuoret taas peräänkuuluttaa, että ratkaistaanko näitä, niin niille ei sitten tavallaan, ne on niin paljon isompia järjestelmällisiä kysymyksiä, niin niihin ei puututa.